

USTAWA

z dnia 21 lipca 1995 r.

o zmianie ustaw: o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych, o Policji, o Urzędzie Ochrony Państwa, o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 30, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Spraw Wewnętrznych wykonuje swoje uprawnienie naczelnego organu administracji państwowej w stosunku do właściwych terenowych organów rządowej administracji ogólnej w dziedzinie spraw społeczno-administracyjnych określonych w odrębnych ustawach oraz w stosunku do organów samorządu terytorialnego — w zakresie zleconych im zadań z tej dziedziny.”;

2) w art. 2 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) podejmowanie rozstrzygnięć w zakresie powierzenia Policji, Urzędowi Ochrony Państwa i Straży Granicznej zadań w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego określonych w odrębnych ustawach w razie wątpliwości dotyczących ich właściwości rzeczowej, z wyjątkiem czynności dochodzeniowo-śledczych,”;

3) w art. 6 wyrazy „, wywiad i kontrwywiad” zastępuje się wyrazami „i Wojskowe Służby Informacyjne”;

4) w art. 7 w ust. 2 po wyrazie „Policji” wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz w art. 9a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515).”;

5) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. W razie odmowy zwolnienia pracownika, funkcjonariusza, żołnierza resortu spraw wewnętrznych lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową, pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo wymienione w art. 109 Kodeksu karnego lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Minister Spraw Wewnętrznych przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest koniecz-

ne dla prawidłowości postępowania karnego, Minister Spraw Wewnętrznych jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.”;

6) użyte w art. 2 w ust. 1 w pkt 1, w art. 2 w ust. 4, w art. 3 w ust. 3, w art. 6 i w art. 8 w ust. 3 w różnych przypadkach wyrazy „Straży Pożarnej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Państwowej Straży Pożarnej”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Policję jako umundurowaną i uzbrojoną formację służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nazwa „Policja” przysługuje wyłącznie formacji, o której mowa w ust. 1.”,

c) w ust. 2:

— w pkt 1 wyraz „obywateli” zastępuje się wyrazem „ludzi”,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania,”

— w pkt 3 skreśla się wyrazy „zainteresowanymi”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nadzór nad strażami gminnymi (miejskimi) tworzonymi na podstawie ustawy oraz nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi w zakresie określonym w odrębnych przepisach,”;

2) w art. 3 wyrazy „Organy terenowej administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Terenowe organy rządowej administracji ogólnej”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Policja składa się z następujących rodzajów służb: kryminalnej, prewencyjnej oraz wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.

2. W skład Policji wchodzi policja sądowa. Szczegółowy zakres zadań i zasady organizacji policji sądowej określa, w drodze rozporządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

3. W skład Policji wchodzi również:

1) Wyższa Szkoła Policji, ośrodki szkolenia i szkoły policyjne,

2) wyodrębnione oddziały prewencji i pododdziały antyterrorystyczne.

4. Komendant Główny Policji, za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych, może powoływać, w uzasadnionych przypadkach, inne niż wymienione w ust. 1 rodzaje służb, określając ich właściwość terytorialną, organizację i zakres działania.”;

4) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Pracownicy na stanowiskach administracyjnych, technicznych i gospodarczych w komendach i komisariatach Policji, z wyjątkiem stanowisk określonych przez Komendanta Głównego Policji, są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.”;

5) art. 5—7 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. 1. Centralnym organem administracji państwowej, właściwym w sprawach ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, jest Komendant Główny Policji podległy Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Komendant Główny Policji jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy Policji, zwanych dalej „policjantami”.

3. Komendanta Głównego Policji powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Politycznego Komitetu Doradczego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych.

4. Zastępcę Komendanta Głównego Policji powołuje i odwołuje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji.
5. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta Głównego Policji, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków Komendanta Głównego Policji, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców.
6. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez Komendanta Głównego Policji, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, powierza pełnienie obowiązków Komendanta Głównego Policji jednemu z jego zastępców.

Art. 6. 1. Terenowymi organami Policji są:

- 1) komendanci wojewódzcy Policji,
 - 2) komendanci rejonowi Policji,
 - 3) komendanci komisariatów Policji.
2. Komendantów wojewódzkich Policji powołuje i odwołuje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji, po zasięgnięciu opinii wojewody oraz sejmiku samorządowego właściwego dla danego województwa.
 3. W razie zwolnienia stanowiska komendanta wojewódzkiego Policji, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta wojewódzkiego Policji, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców.
 4. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez komendanta wojewódzkiego Policji, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta wojewódzkiego Policji jednemu z jego zastępców.
 5. Komendantów rejonowych Policji powołuje i odwołuje Komendant Główny Policji na wniosek komendanta wojewódzkiego, po zasięgnięciu opinii wojewody

oraz sejmiku samorządowego właściwego dla danego województwa.

6. W razie zwolnienia stanowiska komendanta rejonowego Policji, Komendant Główny Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta rejonowego Policji, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców.
7. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez komendanta rejonowego Policji, Komendant Główny Policji, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta rejonowego Policji jednemu z jego zastępców.
8. Komendantów komisariatów Policji powołuje i odwołuje komendant wojewódzki Policji na wniosek komendanta rejonowego Policji, po zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin.
9. W razie zwolnienia stanowiska komendanta komisariatu, komendant wojewódzki Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta komisariatu, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców, a w razie braku zastępców, innemu policjantowi.
10. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez komendanta komisariatu, komendant wojewódzki Policji, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta komisariatu jednemu z jego zastępców, a w razie braku zastępców, innemu policjantowi.
11. Komendanci wojewódzcy i rejonowi Policji są przełożonymi wszystkich policjantów na terenie swojego działania.
12. Komendant Główny Policji oraz komendanci wojewódzcy i rejonowi Policji wykonują swoje zadania przy pomocy podległych im urzędów, zwanych „komendami”, a komendanci komisariatów — przy pomocy podległych im komisariatów.

Art. 7. 1. Komendant Główny Policji określa:

- 1) organizację i zakres działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji,

2) metody i formy wykonywania zadań przez poszczególne służby policyjne, w zakresie nie objętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy,

3) właściwość terytorialną komend rejonowych Policji,

4) szczegółowe zasady szkolenia policjantów,

5) szczegółowe zasady szkolenia zwierząt wykorzystywanych do realizacji zadań Policji, a także normy ich wyżywienia,

6) szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby, po konsultacji z Państwową Inspekcją Pracy.

2. Komendant wojewódzki Policji określa właściwość terytorialną komisariatów Policji na terenie swojego działania.

3. Komendant Główny Policji może tworzyć ośrodki szkolenia i szkoły policyjne oraz określa ich programy nauczania.”;

6) w art. 8:

a) w ust. 1 wyrazy „Komendant Główny Policji” zastępuje się wyrazami „Komendant wojewódzki Policji po uzgodnieniu z Komendantem Głównym Policji”,

b) w ust. 2 wyraz „mianuje” zastępuje się wyrazem „powołuje”,

c) ust. 3 skreśla się;

7) skreśla się art. 9;

8) art. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. 1. Komendanci Policji składają roczne sprawozdania ze swojej działalności, a także informacje o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego właściwym wojewodom, sejmikom samorządowym i radom gmin. W razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego, sprawozdania i informacje składa się tym organom niezwłocznie na każde ich żądanie.

2. W zakresie wykrywania przestępstw i ścigania ich sprawców sprawozdania i informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazywane wy-

łącznie sądom i prokuratorom, na ich żądanie.

Art. 11. Właściwe organy Policji, na żądanie wojewody, wójta lub burmistrza (prezydenta) miasta, są obowiązane do przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym lub podjęcia działań zapobiegających naruszeniu prawa.”;

9) w art. 12 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wzór i tryb nadawania sztandaru jednostkom organizacyjnym Policji.”;

10) w art. 13:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „lokalnej”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „z rozdziałem na poszczególne korpusy”;

11) po art. 13 dodaje się art. 13a i 13b w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Środki finansowe w wysokości 20% wpływów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy pochodzących z ujawnionych przez Policję przestępstw przeciwko mieniu, gospodarczych i skarbowych przeznaczają się na usprawnienie funkcjonowania Policji i nagrody dla policjantów, którzy przyczynili się bezpośrednio do ujawnienia tych przestępstw.

2. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, tryb gospodarowania środkami, o których mowa w ust. 1, oraz zasady przyznawania nagród wymienionych w ust. 1.

Art. 13b. Dzień 24 lipca ustanawia się Świętem Policji.”;

12) w art. 14:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,

b) w ust. 3 wyraz „obywateli” zastępuje się wyrazem „ludzkiej”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Policja może, w zakresie koniecznym do wykonywania jej ustawowych zadań, korzystać z informacji o osobie, uzyskanych przez Urząd Ochrony Państwa i Straż Graniczną w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

5. Minister Spraw Wewnętrznych określi zakres, warunki i tryb przekazywania Policji informacji o osobie, uzyskanych przez Urząd Ochrony Państwa i Straż Graniczną w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.”;

13) w art. 15:

a) w ust. 1:

— po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zatrzymywania osób pozbawionych wolności, które na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i w wyznaczonym terminie nie powróciły do niego,”

— pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i jednostki obowiązane są, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa,”

— dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.”,

b) w ust. 8 wyrazy „ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1, 2a, 3 i 5—7”,

c) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Minister Spraw Wewnętrznych oraz Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określą tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 5.

10. Minister Spraw Wewnętrznych określa warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Policji, przeznaczone dla osób zatrzymanych.”;

14) w art. 16:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pociski niepenetracyjne, miotane z broni palnej.”,

b) skreśla się ust. 3;

15) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego, wymienione w art. 16 ust. 1, okazały się niewystarczające lub ich użycie, ze względu na okoliczności danego zdarzenia, nie jest możliwe, policjant ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,

2) przeciwko osobie nie podporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrazi może życiu, zdrowiu lub wolności policjanta albo innej osoby,

3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną policjantowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej,

4) w celu odparcia niebezpiecznego bezpośredniego, gwałtownego zamachu na obiekty i urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, na siedziby naczelnych organów władzy, naczelnych i centralnych organów administracji państwowej albo wymiaru sprawiedliwości, na obiekty gospodarki lub kultury narodowej oraz na przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw obcych albo organizacji międzynarodowych, a także na obiekty dozorowane przez uzbrojoną formację ochronną utworzoną na podstawie odrębnych przepisów,

5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka,

6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1—3 i 5, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego zachowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zwałcenia,

podpalenia lub umyślnego sprowadzenia w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia,

7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności towarzyszących wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu lub zdrowiu,

8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe,

9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeśli:

a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia albo zdrowia ludzkiego,

b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,

c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 6.”;

16) w art. 18 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bezpośredniego zagrożenia obiektów lub urządzeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4,”;

17) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie nie objętym przepisami Kodeksu postępowania karnego, podejmowanych przez Policję w celu zapobieżenia lub wykrycia przestępstw umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego:

1) przeciwko życiu,

2) spowodowania ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia,

3) pozbawienia człowieka wolności w celu wymuszenia okupu lub za-

chowania określonego w art. 211 Kodeksu karnego,

4) przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu, określonych w art. 136 § 1, art. 138 § 1 i art. 140 § 1 Kodeksu karnego, a także przygotowania do przestępstw określonych w tych przepisach,

5) nielegalnego wytwarzania, posiadania lub obrotu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotropowymi oraz materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi,

6) gospodarczych, powodujących znaczną szkodę majątkową, przeciwko mieniu znacznej wartości lub skarbowych, polegających na uszczupleniu podatku lub innej należności Skarbu Państwa w znacznej wartości,

7) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w wielkich rozmiarach w związku z pełnioną funkcją publiczną lub związaną ze szczególną odpowiedzialnością,

8) podrabiania, przerabiania pieniędzy i papierów wartościowych oraz puszczania ich w obieg,

9) określonych w art. 276 Kodeksu karnego,

10) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

— Minister Spraw Wewnętrznych, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zarządzić, na czas określony, kontrolę korespondencji, a także stosowanie środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób tajny informacji oraz utrwalanie dowodów. Minister Spraw Wewnętrznych bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o przeprowadzanych czynnościach oraz o ich wyniku.

2. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie dowodów przestępstwa, Minister Spraw Wewnętrznych może, na czas określony, zarządzić kontrolę korespondencji lub stosowanie środków technicznych, o których mowa w ust. 1, jednocześnie zwracając się do Prokuratora Generalnego o wyrażenie na to zgody.

3. W razie niewyrażenia przez Prokuratora Generalnego w ciągu 24 godzin zgody, o której mowa w ust. 2, Minister Spraw Wewnętrznych nakazuje natychmiastowe wstrzymanie kontroli korespondencji lub stosowania środków technicznych oraz zarządza protokolarne, komisyjne zniszczenie zgromadzonych w ten sposób materiałów.
4. Czynności określone w ust. 1 i 2 mogą być podjęte tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne do wykrycia przestępstwa, ujawnienia jego sprawców i ujawnienia oraz zabezpieczenia dowodów.
5. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie określonym w ust. 1, Minister Spraw Wewnętrznych przekazuje Prokuratorowi Generalnemu materiały uzyskane w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, z wnioskiem o wszczęcie postępowania karnego.
6. Materiały uzyskane w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie stanowią informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu.
7. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Łączności, określa sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności oraz rodzaje środków technicznych, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

18) po art. 19 dodaje się art. 19a i 19b w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. W sprawach o przestępstwa umyślne:

- 1) pozbawienia człowieka wolności w celu wymuszenia okupu lub zachowania określonego w art. 211 Kodeksu karnego,
- 2) przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu, określone w art. 136 § 1, art. 138 § 1 i art. 140 § 1 Kodeksu karnego, a także przygotowania do przestępstw określonych w tych przepisach,
- 3) nielegalnego wytwarzania, posiadania lub obrotu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotro-

powymi oraz materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi,

- 4) gospodarcze, powodujące znaczną szkodę majątkową, przeciwko mieniu znacznej wartości lub skarbowe, polegające na uszczupleniu podatku lub innej należności Skarbu Państwa w znacznej wartości,
- 5) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w wielkich rozmiarach w związku z pełnioną funkcją publiczną lub związaną ze szczególną odpowiedzialnością,
- 6) podrabiania, przerabiania pieniędzy i papierów wartościowych oraz puszczania ich w obieg,
- 7) określone w art. 276 Kodeksu karnego

— czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnym nabycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o przeprowadzanych czynnościach oraz o ich wyniku.

3. W czasie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane kontrola korespondencji i środki techniczne na zasadach określonych w art. 19.

4. Czynności określone w ust. 1 nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego ustawą. W odniesieniu do czynów dotyczących przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej nie mogą również polegać na nakłanianiu do udzielenia lub przyjęcia takiej korzyści.

5. Przepisy art. 19 ust. 2—6 stosuje się odpowiednio.

6. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedli-

wości, określi sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 19b. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych w celu udokumentowania przestępstw określonych w art. 19 ust. 1 pkt 5, 6, 8 i 10 albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, Minister Spraw Wewnętrznych może przed wszczęciem postępowania karnego zarządzić niejawne nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O wydanym w trybie ust. 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego także informuje się o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny może nakazać zaniechanie tych czynności.

3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu, albo zastąpieniu w całości lub w części.

4. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

19) w art. 20:

a) skreśla się wyrazy „ust. 1”,

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Policja może pobierać, gromadzić i wykorzystywać w celach wykrywczych i identyfikacyjnych odciski linii papilarnych, zdjęcia oraz inne dane o osobach podejrzanych o popełnienie przestępstw umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego, a także o osobach o nie ustalonej tożsamości lub usiłujących ukryć swoją tożsamość.

3. Komendant Główny Policji określa sposób

prowadzenia zbiorów danych identyfikacyjnych, o których mowa w ust. 2.”;

20) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W związku z wykonywaniem zadań wymienionych w art. 1 ust. 2 Policja zapewnia ochronę form i metod realizacji zadań, informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących policjantów.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych policjanci mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących policjanta oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przepis ust. 2 może mieć zastosowanie do osób, o których mowa w art. 22 ust. 1.

4. Minister Spraw Wewnętrznych określi szczegółowe zasady i tryb wydawania, posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

Art. 20b. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także o prowadzonych czynnościach oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności. W takim przypadku udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.”;

21) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielanie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, dozwolone jest wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego.”,

b) w ust. 2 po wyrazach „określone mu organowi” dodaje się wyrazy „albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych.”;

22) w art. 22:

a) w ust. 1 wyraz „obywateli” zastępuje się wyrazem „osób” oraz dodaje się zdanie w brzmieniu: „Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy Policji, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Ujawnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i trybie określonych w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.

1b. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być ujawnione na żądanie prokuratora, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych; ujawnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.”,

c) w ust. 2 wyraz „obywatelom” zastępuje się wyrazem „osobom”;

23) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Bandera i znaki rozpoznawcze

Art. 22a. Jednostki pływające Policji podnoszą jako banderę flagę państwową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, określoną w odrębnych przepisach.

Art. 22b. 1. W czasie wykonywania zadań określonych w ustawie jednostki pływające Policji podnoszą, niezależnie od bandery, flagę Policji.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określi wzór flagi Policji, okoliczności i warunki jej podnoszenia oraz sposób oznakowania jednostek pływających i statków powietrznych, a także znaki rozpoznawcze używane na nich przez Policję w nocy.”;

24) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Straże gminne (miejskie)

Art. 23. 1. W gminach mogą być tworzone umundurowane straże gminne (miejskie). O utworzeniu straży stanowi rada gminy w drodze uchwały, po uprzednim po-

rozumieniu z właściwym komendantem wojewódzkim Policji.

2. Gminy sąsiadujące mogą zawrzeć, po uzgodnieniu z właściwym komendantem wojewódzkim Policji, porozumienie o utworzeniu wspólnej straży gminnej (miejskiej). W porozumieniu ustala się w szczególności zasięg terytorialny działania straży i sposób jej finansowania przez zainteresowane gminy oraz wyznacza się radę gminy, która nada statut straży i której straż będzie podlegać.

3. W mieście, które jest obligatoryjnym związkiem komunalnym, straż miejska może być utworzona tylko przez radę miasta. Przepisy ust. 1 i art. 24 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady współpracy Policji ze strażami gminnymi (miejskimi) oraz zakres, w jakim Komendant Główny Policji sprawuje fachowy nadzór nad tymi strażami i udziela im pomocy.

5. Minister Łączności, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ustala zasady korzystania z częstotliwości radiowych przez straże gminne (miejskie).

Art. 24. 1. Szczegółowy zakres zadań, obowiązków i uprawnień straży gminnych (miejskich), a także ich strukturę, umundurowanie, dystynkcje i uzbrojenie określa statut straży, nadawany przez radę gminy, po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

2. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem — Szefem Urzędu Rady Ministrów, ustali wzorcowy statut straży gminnych (miejskich).

3. Funkcjonariusze straży gminnych (miejskich) wykonują wyłącznie czynności administracyjno-porządkowe oraz niezbędne czynności mające na celu fizyczne zabezpieczenie miejsca zdarzenia.

4. Funkcjonariusze straży gminnych (miejskich), wykonując czynności, o których mowa w ust. 3, mają prawo do oskarżenia przed kolegium do spraw wykroczeń oraz dokonywania czynności sprawdzających, ale tylko w zakresie spraw, w których wnioski o ukaranie do kolegium złożyła straż gminna (miejska).

5. Funkcjonariusze straży gminnych (miejskich) mogą stosować następujące środki przymusu bezpośredniego:

- 1) fizyczne, techniczne i chemiczne środki służące do obezwładniania bądź konwojowania osób,
- 2) pałki służbowe,
- 3) psy służbowe obronne.

6. Do straży gminnych (miejskich), w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1—3 niniejszej ustawy dotyczące Policji, z wyjątkiem art. 15 ust. 1 pkt 6, art. 16 ust. 1 oraz art. 17 i 18.

Art. 24a. 1. Koszty związane z funkcjonowaniem straży gminnych (miejskich) są pokrywane ze środków samorządu terytorialnego.

2. Prawa i obowiązki funkcjonariuszy straży gminnych (miejskich) regulują przepisy o pracownikach samorządowych. Funkcjonariusz straży gminnej (miejskiej) korzysta z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym.”;

25) w art. 25:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1 i brzmienie:

„1. Służbę w Policji może pełnić obywatel polski o nieposzlakowanej opinii, nie karany, korzystający z pełni praw publicznych, posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotów jest się podporządkować.”,

b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na przyjęcie do służby w oddziałach prewencji Policji kandydata, który nie ma wykształcenia średniego, jeżeli w toku postępowania kwalifikacyjnego stwierdzono, że kandydat wykazuje szczególne predyspozycje do służby w Policji.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, zasady przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2.”;

26) w art. 32 w ust. 1 po wyrazach „rejonowi Policji” dodaje się wyrazy „oraz komendanci szkół policyjnych”;

27) w art. 36 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komendant Główny Policji może oddelegować policjanta, za jego zgodą, do pełnienia zadań służbowych poza Policją na czas określony. Warunki i tryb oddelegowania, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących policjantowi w czasie oddelegowania, określa Minister Spraw Wewnętrznych.”;

28) w art. 38 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego lub z innych przyczyn uzasadnionych potrzebami organizacyjnymi, gdy nie ma możliwości mianowania go na inne równorzędne stanowisko.”;

29) w art. 39 w ust. 3 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „czasu ukończenia postępowania karnego”;

30) w art. 41:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa.”,

b) w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) likwidacji jednostki Policji lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie policjanta do innej jednostki lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe.”,

c) w ust. 3 wyrazy „od chwili zgłoszenia przez niego pisemnego żądania takiego zwolnienia” zastępuje się wyrazami „od dnia pisemnego zgłoszenia przez niego wystąpienia ze służby”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadkach określonych w ust. 2 pkt 6 zwolnienie następuje po upływie 6 miesięcy, a w przypadku służby przygotowawczej, po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia decyzji o likwidacji jednostki Policji lub jej reorganizacji.”;

31) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania

orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego albo w razie uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia lub kary wydalenia ze służby, ulegają uchyleniu skutki, jakie wynikły dla policjanta w związku z wyznaczeniem na niższe stanowisko lub obniżeniem stopnia. O uchyleniu innych skutków decyduje Minister Spraw Wewnętrznych.

2. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego, ulegają uchyleniu wszystkie skutki, jakie wynikły dla policjanta w postępowaniu dyscyplinarnym, przeprowadzonym w związku z oskarżeniem o popełnienie przestępstwa, stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia sądu.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2, podstawę orzeczenia kary dyscyplinarnej stanowiły przestępstwa inne niż tylko oskarżenie o popełnienie przestępstwa, o uchyleniu skutków, jakie wynikły dla policjanta w wyniku postępowania dyscyplinarnego, decyduje Minister Spraw Wewnętrznych. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

32) w art. 43 w ust. 1 i 2 wyrazy „prosi o zwolnienie” zastępuje się wyrazami „zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby”;

33) w art. 44:

a) w ust. 1 wyrazy „Kobiety-policjanta” zastępuje się wyrazami „Policjanta-kobiety” oraz wyrazy „pkt 2, 3 i 5” zastępuje się wyrazami „pkt 2, 3, 5 i 6”;

b) w ust. 2 po wyrazach „art. 41 ust. 2 pkt 5” dodaje się wyrazy „i 6”;

34) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Policjantowi-kobiecie zwolnionej na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5 i 6 w czasie urlopu wychowawczego przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:

1) świadczenie pieniężne, wypłacane na zasadach obowiązujących przy wypłacie zasiłku wychowawczego,

2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w cza-

sie urlopu wychowawczego z przyczyn dotyczących zakładu pracy.”;

35) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanawia się korpusy Policji i stopnie policyjne w następującym porządku:

1) w korpusie oficerów Policji:

a) generalny inspektor Policji,

b) nadinspektor Policji,

c) inspektor Policji,

d) młodszy inspektor Policji,

e) podinspektor Policji,

f) nadkomisarz Policji,

g) komisarz Policji,

h) podkomisarz Policji,

2) w korpusie aspirantów Policji:

a) aspirant sztabowy Policji,

b) starszy aspirant Policji,

c) aspirant Policji,

d) młodszy aspirant Policji,

3) w korpusie podoficerów Policji:

a) sierżant sztabowy Policji,

b) starszy sierżant Policji,

c) sierżant Policji,

4) w korpusie szeregowych Policji:

a) starszy posterunkowy,

b) posterunkowy.”;

b) skreśla się ust. 2;

36) w art. 48:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na stopnie w korpusie aspirantów mianuje Komendant Główny Policji.”;

b) skreśla się ust. 3;

37) w art. 49 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

38) skreśla się art. 51;

39) w art. 52:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w dotychczasowym stopniu:

— posterunkowego	— 1 roku,
— starszego posterunkowego	— 1 roku,
— sierżanta	— 2 lat,
— starszego sierżanta	— 2 lat,
— sierżanta sztabowego	— 2 lat,
— młodszego aspiranta	— 3 lat,
— aspiranta	— 3 lat,
— starszego aspiranta	— 2 lat,
— aspiranta sztabowego	— 4 lat,
— podkomisarza	— 3 lat,
— komisarza	— 4 lat,
— nadkomisarza	— 4 lat,
— podinspektora	— 3 lat,
— młodszego inspektora	— 4 lat,
— inspektora	— 4 lat.”,

b) skreśla się ust. 2;

40) w art. 64 po wyrazach „wyjeździe zagranicznym” dodaje się wyrazy „na więcej niż 3 dni”;

41) skreśla się art. 65;

42) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Jednostki i komórki organizacyjne Policji oraz policjanci otrzymują wyposażenie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

2. Normy wyposażenia, o którym mowa w ust. 1, szczegółowe zasady jego przyznawania i użytkowania określa Komendant Główny Policji.”;

43) w art. 73:

a) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4,

b) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują policjantowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”;

44) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. 1. Minister Spraw Wewnętrznych w granicach ustalonych ustawą określa szczegółowo prawa i obowiązki oraz przebieg służby policjantów.

2. Sposób pełnienia służby policjantów określają zarządzenia, regulaminy i rozkazy Komendanta Głównego Policji.”;

45) w art. 89 w pkt 2 po wyrazie „własne” dodaje się wyrazy „lub małżonka”;

46) w art. 90 w ust. 1 wyrazy „terenowych organów administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „terenowych organów rządowej administracji ogólnej, stanowiące własność gmin,”;

47) w art. 91 w ust. 2 wyraz „wyplacania” zastępuje się wyrazami „przyznawania i zwracania”;

48) w art. 92 w ust. 2 wyraz „wyłaty” zastępuje się wyrazem „zwracania”;

49) w art. 93:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”;

50) w art. 94:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „z funduszu mieszkaniowego”,

b) w ust. 2 po wyrazach „przyznawania i” dodaje się wyrazy „zwrotu oraz”;

51) w art. 95 w pkt 1 wyrazy „z funduszu mieszkaniowego” zastępuje się wyrazami „, o której mowa w art. 94,”;

52) w art. 96 w ust. 2 skreśla się wyrazy „z funduszu mieszkaniowego”;

53) w art. 97:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministrem Finansów, określa warunki najmu lokali mieszkalnych znajdujących się w budynkach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, a także zasady obliczania czynszu najmu za te lokale.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W sprawach spornych, wynikających ze stosunku najmu lokali, o których mowa w ust. 2, rozstrzygają sądy powszechne.

5. Przydział i opróżnianie mieszkań oraz załatwianie spraw, o których mowa w art. 91, 92 i 94, następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

54) w art. 108 w ust. 1 w pkt 4 wyraz „powierzonych” zastępuje się wyrazem „zleconych”;

55) w art. 109:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zasilek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje policjantowi pełniącemu służbę w Policji po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub innej służby, w czasie której otrzymał taki zasilek.”;

56) art. 110 i 111 otrzymują brzmienie:

„Art. 110. 1. Policjantowi mogą być przyznawane nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi na warunkach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

2. Wysokość funduszu na nagrody i zapomogi policjantów określa Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 111. 1. Policjantowi przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

po 20 latach służby — 75%,
po 25 latach służby — 100%,
po 30 latach służby — 150%,
po 35 latach służby — 200%,
po 40 latach służby — 300%,

miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz zasady jej obliczania i wypłacania określa Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.”;

57) w art. 112 w ust. 1 wyraz „powierzonych” zastępuje się wyrazem „zleconych”, a wyrazy „może otrzymać” zastępuje się wyrazem „otrzymuje”;

58) w art. 114 w ust. 1:

a) wyrazy „3—5” zastępuje się wyrazami „3—6”,

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nie wykorzystane w danym roku świadczenia pieniężne przysługujące stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 73 ust. 4.”;

59) w art. 117 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Policjantowi zwolnionemu ze służby na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5 i 6, który z powodu nadal trwającej choroby nie może podjąć zatrudnienia, wypłaca się co miesiąc świadczenie pieniężne określone w ust. 1 przez okres choroby, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy, chyba że wcześniej komisja lekarska wyda orzeczenie o inwalidztwie stanowiące podstawę do ustalenia prawa do renty inwalidzkiej.”;

60) w art. 134 w ust. 1 skreśla się pkt 8;

61) w art. 135 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, przedawnienie karalności dyscyplinarnej następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.”;

62) po art. 144 dodaje się art. 144a w brzmieniu:

„Art. 144a. Nie popełnia przestępstwa, kto wykonuje czynności określone w art. 19a ust. 1, jeżeli zostały zachowane warunki określone w art. 19a ust. 4, a także kto wykonuje czynności określone w art. 19b ust. 1.”

Art. 3. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz.U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nazwa Urząd Ochrony Państwa i jej skrót UOP przysługuje wyłącznie urzędowi, o którym mowa w ust. 1.”,

b) w ust. 2:

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) rozpoznawanie i przeciwdziałanie zagrożeniom godzącym w bezpieczeństwo, obronność, niezależność, całość i międzynarodową pozycję państwa,

2) zapobieganie i wykrywanie przestępstw szpiegostwa i terroryzmu oraz innych przestępstw godzących w bezpieczeństwo Państwa, a także ściganie ich sprawców”,

— po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) rozpoznawanie i zapobieganie przestępstwom godzącym w podstawy ekonomiczne państwa i ściganie ich sprawców,

2b) zapobieganie i wykrywanie mających charakter lub zasięg międzynarodowy przestępstw, w tym nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotropowymi oraz materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi, a także ściganie ich sprawców.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Przy zapobieganiu i zwalczaniu zbrodni szpiegostwa oraz innych przestępstw godzących w potencjał obronny państwa Urząd Ochrony Państwa współdziała z Wojskowymi Służbami Informacyjnymi.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 2 po wyrazach „Szefa Urzędu Ochrony Państwa powołuje” dodaje się wyrazy „i odwołuje”,

b) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. W razie zwolnienia stanowiska Szefa Urzędu Ochrony Państwa, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu powołania nowego Szefa, powierza pełnienie obowiązków Szefa Urzędu Ochrony Państwa, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców lub innej osobie.

4. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez Szefa Urzędu Ochrony Państwa, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego Szefa, powierza pełnienie obowiązków Szefa Urzędu Ochrony Państwa jednemu z jego zastępców lub innej osobie.

5. Zastępcę Szefa Urzędu Ochrony Państwa, szefów delegatur Urzędu Ochrony Państwa oraz dyrektorów zarządów i biur powołuje i odwołuje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Szefa Urzędu Ochrony Państwa.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Minister Spraw Wewnętrznych, na wniosek Szefa Urzędu Ochrony Państwa i po zasięgnięciu opinii Politycznego Komitetu Doradczego, może tworzyć i rozwiązywać delegatury Urzędu Ochrony Państwa, określając ich zakres działania i właściwość terytorialną.”;

5) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Szef Urzędu Ochrony Państwa określa metody i formy wykonywania zadań przez podległe jednostki organizacyjne, w zakresie nie objętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy.”;

6) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W granicach swoich zadań Urząd Ochrony Państwa wykonuje czynności operacyjno-rozpoznawcze i dochodzeniowo-śledcze w celu rozpoznania, zapobiegania i wykrywania przestępstw, a także czynności operacyjno-rozpoznawcze, w celu uzyskania informacji istotnych dla ochrony bezpieczeństwa państwa.”;

7) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Urząd Ochrony Państwa może, w zakresie koniecznym do wykonywania jego ustawowych zadań, korzystać z informacji o osobie, uzyskanych przez Policję i Straż Graniczną w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określi warunki i tryb przekazywania Urzędowi Ochrony Państwa informacji o osobie, uzyskanych przez Policję i Straż Graniczną w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.”;

8) w art. 7:

a) w ust. 1:

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i jednostki obowiązane są, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa,”;

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.”,

b) w ust. 6 wyrazy „4 i 5” zastępuje się wyrazami „i 4—6”;

9) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 8 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,
- 2) przeciwko osobie nie podporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby,
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej,
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego, gwałtownego zamachu na obiekty i urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, na siedziby naczelnych organów władzy, naczelnych

i centralnych organów administracji państwowej albo wymiaru sprawiedliwości, na obiekty gospodarki lub kultury narodowej oraz na przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw obcych albo organizacji międzynarodowych, a także na obiekty dozorowane przez uzbrojoną formację ochronną, utworzoną na podstawie odrębnych przepisów,

- 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka,
- 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1—3 i 5, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego zachowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub umyślnego sprowadzenia w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia,
- 7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności towarzyszących wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu lub zdrowiu,
- 8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe,
- 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeśli:
 - a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia albo zdrowia ludzkiego,
 - b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,
 - c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 6.”;

10) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie nie objętym przepisami Kodeksu postępowania karnego, podejmowanych przez Urząd Ochrony Państwa w celu realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 2 pkt 1—3, a także w celu zapobieżenia lub wykrycia przestępstw ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych, Minister Spraw Wewnętrznych, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zarządzić na czas określony kontrolę korespondencji, a także stosowanie środków technicznych, umożliwiających uzyskiwanie w sposób tajny informacji oraz utrwalanie dowodów. Minister Spraw Wewnętrznych bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o wynikach przeprowadzanych czynności.

2. W wypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie dowodów przestępstwa, Minister Spraw Wewnętrznych może zarządzić kontrolę korespondencji lub stosowanie środków technicznych, o których mowa w ust. 1, jednocześnie zwracając się do Prokuratora Generalnego o wyrażenie na to zgody.

3. W razie niewyrażenia przez Prokuratora Generalnego w ciągu 24 godzin zgody, o której mowa w ust. 2, Minister Spraw Wewnętrznych nakazuje natychmiastowe wstrzymanie kontroli korespondencji lub stosowania środków technicznych oraz zarządza protokolarne, komisyjne zniszczenie zgromadzonych w ten sposób materiałów.

4. Czynności określone w ust. 1 i 2 mogą być podjęte tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne do wykrycia przestępstwa, ujawnienia jego sprawców i ujawnienia oraz zabezpieczenia dowodów.

5. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie określonym w ust. 1, Minister Spraw Wewnętrznych przekazuje Prokuratorowi Generalnemu materiały uzyskane w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, z wnioskiem o wszczęcie postępowania karnego.

6. Materiały uzyskane w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie stanowią informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu.

7. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Obrony Narodowej i Łączności, określa sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności oraz rodzaje środków technicznych, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

11) po art. 10 dodaje się art. 10a i 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. W sprawach o przestępstwa:

1) określone w art. 122—133 Kodeksu karnego,

2) nielegalnego wytwarzania, posiadania albo obrotu bronią, amunicją lub materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi oraz psychotropowymi lub materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi, mającymi charakter lub zasięg międzynarodowy, pozostającymi w związku z działalnością terrorystyczną, godzącą w bezpieczeństwo państwa,

3) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w celu podjęcia lub zaniechania czynności służbowej, którego następstwem może być zagrożenie bezpieczeństwa państwa lub jego podstaw ekonomicznych,

— czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnym nabycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych zarządza, na czas określony, czynności wymienione w ust. 1, po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego oraz informuje Prokuratora Generalnego o wynikach tych czynności.

3. W czasie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, może być stosowana kontrola korespondencji i środki techniczne na zasadach określonych w art. 10.
4. Czynności określone w ust. 1 nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego prawem. W odniesieniu do czynów dotyczących przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej nie mogą również polegać na nakłanianiu do udzielenia lub przyjęcia takiej korzyści.
5. Przepisy art. 10 ust. 2—6 stosuje się odpowiednio.
6. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 10b. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu udokumentowania przestępstw określonych w art. 1 ust. 2 pkt 2—2b albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa Minister Spraw Wewnętrznych może przed wszczęciem postępowania karnego zarządzić niejawną nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O wydanym w trybie ust. 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego także informuje się o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny może nakazać zaniechanie tych czynności.
3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu, albo zastąpieniu w całości lub w części.
4. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

12) po art. 11 dodaje się art. 11a i 11b w brzmieniu:

„Art. 11a 1. W związku z wykonywaniem zadań wymienionych w art. 1 ust. 2 Urząd Ochrony Państwa zapewnia ochronę form i metod realizacji zadań, informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.
3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach przepis ust. 2 może mieć zastosowanie do osób, o których mowa w art. 13 ust. 1.
4. Minister Spraw Wewnętrznych określi szczegółowe zasady i tryb wydawania, posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

Art. 11b. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji, a także o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności. W takim przypadku udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.”;

13) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielanie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 6a ust. 1, dozwolone jest wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego.”;

14) w art. 13:

a) w ust. 1 wyraz „obywateli” zastępuje się wyrazem „osób” oraz dodaje się zdanie w brzmieniu: „Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy Urzędowi Ochrony Państwa, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Ujawnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i trybie określonych w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.

1b. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być ujawnione na żądanie prokuratora, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych; ujawnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.”,

c) w ust. 2 wyraz „obywatelom” zastępuje się wyrazem „osobom”;

15) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Szef Urzędu Ochrony Państwa określa szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby.”;

16) w art. 18:

a) w ust. 5 skreśla się wyrazy „i znaków identyfikacyjnych”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Szef Urzędu Ochrony Państwa określa znaki i inne dokumenty identyfikacyjne funkcjonariuszy.”;

17) w art. 25 w ust. 2 wyrazy „resortem spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Urzędem Ochrony Państwa”;

18) w art. 26 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego lub z innych przyczyn uzasadnionych potrzebami organizacyjnymi, gdy nie ma możliwości mianowania go na inne równorzędne stanowisko.”;

19) w art. 29:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa.”,

b) w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) likwidacji jednostki Urzędu Ochrony Państwa lub jej reorganizacji połączonej ze

zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej jednostki lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe.”,

c) w ust. 3 wyrazy „od chwili zgłoszenia przez niego pisemnego żądania takiego zwolnienia” zastępuje się wyrazami „od dnia pisemnego zgłoszenia przez niego wystąpienia ze służby”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W wypadkach określonych w ust. 2 pkt 6, zwolnienie następuje po upływie 6 miesięcy, a w wypadku służby przygotowawczej — po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia decyzji o likwidacji jednostki Urzędu Ochrony Państwa lub jej reorganizacji.”;

20) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego albo w razie uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia lub kary wydalenia ze służby, ulegają uchyleniu skutki, jakie wynikły dla funkcjonariusza w związku z wyznaczeniem na niższe stanowisko lub obniżeniem stopnia. O uchyleniu innych skutków decyduje Minister Spraw Wewnętrznych.

2. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego, ulegają uchyleniu wszystkie skutki, jakie wynikły dla funkcjonariusza w postępowaniu dyscyplinarnym przeprowadzonym w związku z oskarżeniem o popełnienie przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia sądu.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2, podstawę orzeczenia kary dyscyplinarnej stanowiły przesłanki inne niż tylko oskarżenie o popełnienie przestępstwa, o uchyleniu skutków, jakie wynikły dla funkcjonariusza w wyniku postępowania dyscyplinarnego, decyduje Minister Spraw Wewnętrznych. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 31 w ust. 1 i 2 wyrazy „prosi o zwolnienie” zastępuje się wyrazami „zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby”;

22) w art. 32:

a) w ust. 1 wyrazy „i 5” zastępuje się wyrazami „, 5 i 6”,

b) w ust. 2 po wyrazach „pkt 5” dodaje się wyrazy „i 6”;

23) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Funkcjonariuszowi-kobiecie zwolnionej na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 5 i 6 w czasie urlopu wychowawczego przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:

1) świadczenie pieniężne, wypłacane na zasadach obowiązujących przy wypłacie zasiłku wychowawczego,

2) inne uprawnienia przewidziane dla pracownic zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn dotyczących zakładu pracy.”;

24) w art. 33:

a) dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Od decyzji Szefa Urzędu Ochrony Państwa o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 5 przysługuje odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych.”;

25) w art. 37 w ust. 1:

a) w pkt 1 i 2 skreśla się wyrazy „ukończenia szkoły podoficerskiej albo”,

b) w pkt 3 skreśla się wyrazy „ukończenia szkoły chorążych albo”;

26) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem mianowania na pierwszy stopień oficerski jest pozytywna opinia służbowa, zajmowanie stanowiska, z którym związany jest stopień oficerski, posiadanie wyższego wykształcenia oraz zdanie egzaminu na oficera.”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „ukończenia szkoły lub”;

27) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Szef Urzędu Ochrony Państwa tworzy i znosi ośrodki szkolenia funkcjonariuszy oraz określa szczegółowe zasady ich funkcjonowania.

2. Szef Urzędu Ochrony Państwa określa szczegółowe zasady odbywania przeszkolenia zawodowego funkcjonariuszy oraz zasady i tryb składania egzaminów, o których mowa w art. 37.”;

28) w art. 50 w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „ani uczestniczyć w działalności tych partii lub na ich rzecz”;

29) skreśla się art. 52;

30) w art. 55 wyrazy „w odrębnej ustawie” zastępuje się wyrazami „dla policjantów”;

31) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. Minister Spraw Wewnętrznych ustanawia odznaki oraz określa:

1) wzory, kolory i normy umundurowania funkcjonariuszy,

2) zasady i sposób noszenia umundurowania, medali i odznak.”;

32) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. 1. Funkcjonariusze otrzymują uzbrojenie i wyposażenie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

2. Normy wyposażenia i uzbrojenia oraz szczegółowe zasady jego przyznawania i użytkowania określa Minister Spraw Wewnętrznych.”;

33) w art. 60:

a) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują funkcjonariuszowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”,

b) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4;

34) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. 1. Minister Spraw Wewnętrznych, w granicach ustalonych ustawą, określa szczegółowo prawa i obowiązki oraz przebieg służby funkcjonariuszy.

2. Sposób pełnienia służby określa Szef Urzędu Ochrony Państwa.”;

- 35) w art. 76 w pkt 2 po wyrazie „własne” dodaje się wyrazy „lub małżonka”;
- 36) w art. 77 w ust. 1 wyrazy „terenowych organów administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „terenowych organów rządowej administracji ogólnej, stanowiące własność gmin,”;
- 37) w art. 78 w ust. 2 wyraz „wypłatania” zastępuje się wyrazami „przyznawania i zwracania”;
- 38) w art. 79 w ust. 2 wyraz „wyłaty” zastępuje się wyrazem „zwracania”;
- 39) w art. 80:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 40) w art. 81:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „z funduszu mieszkaniowego”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „przyznawania i” dodaje się wyrazy „zwrotu oraz”;
- 41) w art. 82 w pkt 1 wyrazy „z funduszu mieszkaniowego” zastępuje się wyrazami „, o której mowa w art. 81,”;
- 42) w art. 83 w ust. 2 skreśla się wyrazy „z funduszu mieszkaniowego”;
- 43) w art. 84:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministrem Finansów, określa warunki najmu lokali mieszkalnych, znajdujących się w budynkach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, a także zasady obliczania czynszu najmu za te lokale.”,
- b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. W sprawach spornych, wynikających ze stosunku najmu lokali, o których mowa w ust. 2, rozstrzygają sądy powszechne.
5. Przydział i opróżnianie mieszkań oraz załatwianie spraw, o których mowa w art. 78, 79 i 81, następuje w formie decyzji administracyjnej.”;
- 44) w art. 95 w ust. 1 w pkt 4 wyraz „powierzonych” zastępuje się wyrazem „zleconych”;
- 45) w art. 96:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w Urzędzie Ochrony Państwa po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub innej służby, w czasie której otrzymał taki zasiłek.”;
- 46) art. 97 i 98 otrzymują brzmienie:
- „Art. 97. 1. Funkcjonariuszowi mogą być przyznawane nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi na warunkach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.
2. Wysokość funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy określa Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.
- Art. 98. 1. Funkcjonariuszowi przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:
po 20 latach służby	— 75%
po 25 latach służby	— 100%
po 30 latach służby	— 150%
po 35 latach służby	— 200%
po 40 latach służby	— 300%
- miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym.
2. Okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz zasady jej obliczania i wypłacania określa Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.”;
- 47) w art. 99 w ust. 1 wyraz „powierzonych” zastępuje się wyrazem „zleconych”, a wyrazy „może otrzymać” zastępuje się wyrazem „otrzymuje”;

48) w art. 101 w ust. 1:

a) wyrazy „3—5” zastępuje się wyrazami „3—6”,

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nie wykorzystane w danym roku świadczenia pieniężne przysługujące stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 60 ust. 4.”;

49) w art. 104 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 5 i 6, który z powodu nadal trwającej choroby nie może podjąć zatrudnienia, wypłaca się co miesiąc świadczenie pieniężne określone w ust. 1 przez okres choroby, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy, chyba że wcześniej komisja lekarska wyda orzeczenie o inwalidztwie stanowiące podstawę do ustalenia prawa do renty inwalidzkiej.”;

50) w art. 108 w ust. 2 i w art. 114 w ust. 4 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Szef Urzędu Ochrony Państwa.”;

51) w art. 120 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, przedawnienie karalności dyscyplinarnej następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.”;

52) po art. 127 dodaje się art. 127a w brzmieniu:

„Art. 127a. Nie popełnia przestępstwa, kto wykonuje czynności określone w art. 10a ust. 1, jeżeli zostały zachowane warunki określone w art. 10a ust. 4, a także kto wykonuje czynności określone w art. 10b ust. 1.”

Art. 4. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zapewnienie porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego, a w zakresie właściwości tej Straży — także w strefie nadgranicznej,”

b) w pkt 12:

— po wyrazie „transportowaniu” dodaje się wyrazy „,bez zezwolenia wymaganego w myśl odrębnych przepisów,”,

— wyraz „i” zastępuje się przecinkiem,

— po wyrazach „oraz materiałów” dodaje się wyrazy „jądrowych i”,

c) w pkt 13:

— po wyrazie „przemieszczaniu” dodaje się wyrazy „bez zezwolenia wymaganego w myśl odrębnych przepisów”,

— po wyrazach „przez granicę państwową” skreśla się wyraz „narkotyków” i dodaje się wyrazy „środków odurzających”,

— na końcu dodaje się wyrazy „oraz broni, amunicji i materiałów wybuchowych,”;

2) w art. 3:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komendanta Głównego Straży Granicznej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Politycznego Komitetu Doradczego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych.

3. Zastępcę Komendanta Głównego Straży Granicznej powołuje i odwołuje Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej.”,

b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Komendant Główny Straży Granicznej jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy Straży Granicznej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”.

5. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta Głównego Straży Granicznej, Minister Spraw Wewnętrznych do czasu powołania nowego komendanta powierza pełnienie obowiązków Komendanta Głównego Straży Granicznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców.

6. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, Minister Spraw Wewnętrznych, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy, powierza pełnienie obowiązków Komendanta Głównego Straży Granicznej jednemu z jego zastępców.”;

3) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Warunki i sposób włączenia Straży Granicznej w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej określają odrębne przepisy.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 2 i 3 wyraz „mianuje” zastępuje się wyrazem „powołuje”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W komendach, strażnicach, granicznych placówkach kontrolnych i dywizjonach Straży Granicznej pracownicy są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.”;

5) w art. 6:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i:

— po wyrazach „oraz organizację” dodaje się wyrazy „wchodzących w skład Straży Granicznej”,

— po wyrazach „granicznych placówek kontrolnych” wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem,

— po wyrazie „dywizjonów” dodaje się wyrazy „i pododdziałów odwodowych.”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komendant Główny Straży Granicznej określa szczegółowe zasady szkolenia funkcjonariuszy, a także może tworzyć i znosić ośrodki szkolenia.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. Minister Spraw Wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) wzór i tryb nadawania sztandaru jednostkom organizacyjnym Straży Granicznej oraz tryb nadawania tym jednostkom imion,

2) wzór i tryb nadawania odznak resortowych funkcjonariuszom.

Art. 7b. Dzień 16 maja ustanawia się Świętem Straży Granicznej.”;

7) w art. 9:

a) w ust. 1 wyraz „administracyjne” zastępuje się wyrazami „administracyjno-porządkowe”, a po

wyrazach „sądu i prokuratury” dodaje się wyrazy „oraz innych właściwych organów państwowych”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Straż Graniczna może, w zakresie koniecznym do wykonywania jej ustawowych zadań, korzystać z informacji o osobie, uzyskanych przez Policję i Urząd Ochrony Państwa w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

1b. Minister Spraw Wewnętrznych określi zakres, warunki i tryb przekazywania Straży Granicznej informacji o osobie, uzyskanych przez Policję i Urząd Ochrony Państwa w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.”,

c) skreśla się ust. 3 i 4,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komendant Główny Straży Granicznej określa:

1) metody i formy wykonywania zadań związanych z ochroną granicy państwowej w zakresie nie objętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy,

2) sposób pełnienia służby granicznej i prowadzenia działań granicznych,

3) szczegółowy tryb wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy państwowej, w tym wiz, przez komendantów granicznych placówek kontrolnych Straży Granicznej,

4) szczegółowy sposób wykonywania przez graniczne placówki kontrolne Straży Granicznej czynności zleconych w trybie ust. 1 przez właściwe organy państwowe,

5) sposób i tryb gromadzenia i przetwarzania informacji z zakresu ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego,

6) sposób gospodarowania mieniem będącym w zarządzie Straży Granicznej,

7) szczegółowe zasady szkolenia przewodników zwierząt, które wykorzystywane są do realizacji zadań Straży Granicznej, szkolenia tych zwierząt, a także normy wyżywienia zwierząt,

8) szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby.”;

8) po art. 9 dodaje się art. 9a—9e w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Udzielanie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 9 ust. 1a, dozwolone jest wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora; wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego.

2. Zakazu określonego w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli ustawa nakłada obowiązek udzielania takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadzioby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

Art. 9b. 1. Straż Graniczna przy wykonywaniu swoich zadań może korzystać z pomocy osób nie będących jej funkcjonariuszami. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy Straży Granicznej, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Ujawnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i w trybie określonych w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.

3. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być ujawnione na żądanie prokuratora, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych; ujawnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.

4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, osobom nie będącym funkcjonariuszami może być przyznane wynagrodzenie wypłacane z funduszu operacyjnego.

5. Minister Spraw Wewnętrznych określa zasady tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym.

6. Jeżeli w czasie korzystania i w związku z korzystaniem przez Straż Graniczną z pomocy osób, o których mowa w ust. 1, osoby te utraciły życie lub

poniosły uszczerbek na zdrowiu albo szkodę w mieniu, odszkodowanie przysługuje na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 9c. 1. W związku z wykonywaniem zadań wymienionych w art. 1 ust. 2 Straż Graniczna zapewnia ochronę form i metod realizacji zadań, informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza Straży Granicznej oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi szczegółowe zasady i tryb wydawania, posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

Art. 9d. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji, a także o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności. W takim przypadku udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 7a ustawy o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 9e. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu udokumentowania przestępstw określonych w art. 1 ust. 2 pkt 4 albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach, lub przejęcia przedmiotów przestępstwa Minister Spraw Wewnętrznych, przed wszczęciem postępowania karnego, może zarządzić niejawnie nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeśli nie stwarza to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O wydanym w trybie ust. 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego informuje się także o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny

może nakazać zaniechanie tych czynności.

3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierającej przedmiot przestępstwa, w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu, albo zastąpieniu w całości lub w części.

4. Minister Spraw Wewnętrznych określi, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

9) w art. 11:

a) w ust. 1:

— w pkt 5 po wyrazach „popętniających przestępstwo” dodaje się przecinek i wyrazy „poszukiwanych przez organy ścigania,” oraz wyrazy „strażnicy lub granicznej placówki kontrolnej” zastępuje się wyrazami „właściwego terenowego organu”,

— w pkt 7 po wyrazach „i cofania” dodaje się wyrazy „z granicy państwowej”, po wyrazach „szkodliwych materiałów” dodaje się wyrazy „jądrowych i”, po wyrazie „biologicznych” dodaje się wyrazy „jak również odpadów”, a wyrazy „z granicy państwa” na końcu punktu skreśla się,

— pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i jednostki obowiązane są, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa”;

— dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2d w brzmieniu:

„2a. Osobę zatrzymaną należy niezwłocznie poddać — w razie uzasadnionej potrzeby

— badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

2b. Minister Spraw Wewnętrznych oraz Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określają, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 2a.

2c. Przy legitymowaniu lub ustalaniu tożsamości osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4, funkcjonariuszom Straży Granicznej przysługują odpowiednio uprawnienia i obowiązki policjantów.

2d. Minister Spraw Wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej przeznaczone dla osób zatrzymanych.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister Spraw Wewnętrznych określa sposób doprowadzania osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5.”;

10) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Środki finansowe w wysokości 20% wpływów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy pochodzących z ujawnionych przez Straż Graniczną przestępstw celnych i dewizowych przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania Straży Granicznej i nagrody dla funkcjonariuszy, którzy przyczynili się bezpośrednio do ujawnienia tych przestępstw.

2. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, tryb gospodarowania środkami, o których mowa w ust. 1, oraz zasady przyznawania nagród wymienionych w ust. 1.

3. W przypadkach wspólnego ujawnienia przestępstw, o których mowa w ust. 1, przez funkcjonariuszy Straży Granicznej i celnych, szczegółowe zasady podziału środków wymienionych w ust. 1 określa Komendant Główny Straży Granicznej w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ceł.”;

11) w art. 13 po wyrazach „korzystać nieodpłatnie” wyraz „z” zastępuje się wyrazem „ze” oraz skreśla się wyraz „państwowych”;

12) w art. 23 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pałek służbowych.”;

13) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 23 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,

2) przeciwko osobie nie podporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrazi może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby,

3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej,

4) w celu odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty służące obronności państwa lub ważne dla gospodarki narodowej, a także na obiekty Straży Granicznej lub służące ochronie granicy państwowej,

5) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na nienaruszalność granicy państwowej ze strony osób działających w sposób zorganizowany, które przemocą wymuszają przekroczenie granicy państwowej przy użyciu broni lub pojazdu,

6) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka,

7) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1—6, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego za-

chowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub umyślnego spowodowania w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia,

8) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 7, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności towarzyszących wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrazi może życiu lub zdrowiu,

9) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe,

10) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeśli:

a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia albo zdrowia ludzkiego,

b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,

c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 7.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W działaniach pododdziałów odwodowych w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej użycie broni palnej może nastąpić tylko na rozkaz ich dowódcy.”,

c) w ust. 3 skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz zasady użycia broni przez pododdziały odwodowe Straży Granicznej.”;

14) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Spraw Wewnętrznych określi wzór flagi Straży Granicznej, okoliczności i warunki jej podnoszenia oraz sposób oznakowania jednostek pływających i statków powietrznych,

- a także znaki rozpoznawcze używane na nich przez Straż Graniczną w nocy.”;
- 15) w art. 31:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i nadaje się jej brzmienie:
- „1. Służbę w Straży Granicznej może pełnić obywatel polski o nieposzlakowanej opinii, nie karany, korzystający z pełni praw publicznych, posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotów jest się podporządkować.”,
- b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Komendant Główny Straży Granicznej może wyrazić zgodę na przyjęcie do służby w Straży Granicznej kandydata, który nie ma wykształcenia średniego, jeżeli w toku postępowania kwalifikacyjnego stwierdzono, że kandydat wykazuje szczególne predyspozycje do tej służby.
3. Minister Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, określa zasady przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2.”;
- 16) w art. 33 w ust. 1 po wyrazie „dochować” skreśla się wyraz „zasad”;
- 17) w art. 34:
- a) w ust. 2 po wyrazach „w rozkazie” dodaje się wyraz „personalnym”,
- b) w ust. 4:
- wyrazy „kobiet, funkcjonariuszy” zastępuje się wyrazami „funkcjonariuszy-kobiet”,
- po wyrazach „organów wojskowych” przecinek zastępuje się kropką, a pozostałe wyrazy skreśla się;
- 18) w art. 35 w ust. 3 po wyrazach „komendanta oddziału” dodaje się wyrazy „lub ośrodka szkolenia”;
- 19) w art. 36 w ust. 1 po wyrazach „Komendant Główny Straży Granicznej” wyraz „i” zastępuje się przecinkiem i dodaje się na końcu wyrazy „oraz komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej.”;
- 20) w art. 41 w ust. 2 wyrazy „resortem spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Strażą Graniczną”;
- 21) w art. 42 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego lub z przyczyn uzasadnionych potrzebami organizacyjnymi, gdy nie ma możliwości mianowania go na inne równorzędne stanowisko.”;
- 22) w art. 43 w ust. 3 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „czasu ukończenia postępowania karnego”;
- 23) w art. 45:
- a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa.”,
- b) w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
- „7) rozformowania jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, lub zmniejszenia jej stanu etatowego, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej jednostki lub na niższe stanowisko nie jest możliwe.”,
- c) w ust. 3 wyrazy „od chwili zgłoszenia przez niego pisemnego żądania takiego zwolnienia” zastępuje się wyrazami „od dnia pisemnego zgłoszenia przez niego wystąpienia ze służby.”,
- d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadkach określonych w ust. 2 pkt 7 zwolnienie następuje po upływie 6 miesięcy, a w przypadku służby przygotowawczej — po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia decyzji o likwidacji jednostki organizacyjnej, jej rozformowania lub zmniejszenia stanu etatowego.”;
- 24) art. 46 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 46. 1. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego albo w razie uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia lub kary wydalenia ze służby, ulegają uchyleniu skutki, jakie wynikły dla funkcjonariusza w związku z wyznaczeniem na niższe stanowisko lub obniżeniem stopnia. O uchyleniu innych skutków decyduje Minister Spraw Wewnętrznych.
2. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego

orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego, ulegają uchyleniu wszystkie skutki, jakie wynikły dla funkcjonariusza w postępowaniu dyscyplinarnym, przeprowadzonym w związku z oskarżeniem o popełnienie przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia sądu.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2, podstawę orzeczenia kary dyscyplinarnej stanowiły przestanki inne niż tylko oskarżenie o popełnienie przestępstwa, o uchyleniu skutków, jakie wynikły dla funkcjonariusza w wyniku postępowania dyscyplinarnego, decyduje Minister Spraw Wewnętrznych. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

25) w art. 47 w ust. 1 i 2 wyrazy „prosi o zwolnienie” zastępuje się wyrazami „zgłosi pisemnie wystąpienie ze służby.”;

26) w art. 48:

a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2 pkt 2, 3 i 5” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 2, 3, 5 i 7”;

b) w ust. 2 po wyrazach „ust. 2 pkt 5” dodaje się wyrazy „i 7”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Funkcjonariuszowi-kobiecie zwolnionej na podstawie art. 45 ust. 2 pkt 5 i 7 w czasie urlopu wychowawczego przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:

1) świadczenia pieniężne, wypłacane na zasadach obowiązujących przy wypłacaniu zasiłku wychowawczego,

2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn dotyczących zakładu pracy.”;

27) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Funkcjonariuszy zwalnianych ze służby właściwi przełożeni z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Komendant Główny Straży Granicznej zwalnia ze służby funkcjonariuszy:

1) posiadających stopnie oficerskie,

2) którym wymierzono karę dyscyplinarną wydalenia ze służby,

3) w przypadkach określonych w art. 45 ust. 2 pkt 5.”;

28) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej może być mianowany funkcjonariusz, który posiada wykształcenie wyższe i odbył przeszkolenie specjalistyczne lub zdał egzamin oficerski bez odbycia przeszkolenia.”;

29) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach zasługujących na szczególne wyróżnienie funkcjonariusza posiadającego pozytywną opinię służbową oraz szczególne kwalifikacje zawodowe lub umiejętności do pełnienia służby można mianować na wyższy stopień przed upływem okresów ustalonych w art. 56. Okresy te nie mogą być jednak skrócone więcej niż o połowę.”;

30) w art. 61 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przy przyjmowaniu do służby osoby posiadającej inny niż wymieniony w ust. 2 stopień w korpusie oficerów Policji, Urzędu Ochrony Państwa lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na równorzędny stopień w Straży Granicznej mianuje Komendant Główny Straży Granicznej.”;

31) w art. 65:

a) w ust. 2 skreśla się drugie zdanie,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister Spraw Wewnętrznych określa wzory i normy oraz zasady noszenia umundurowania, a także wzory odznak i emblematów.”;

32) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. Funkcjonariusz jest obowiązany powiadomić bezpośredniego przełożonego o zamiarze wyjazdu za granicę. Jeżeli wyjazd jest planowany na więcej niż 3 dni, powiadomienie następuje w formie pisemnej.”;

33) skreśla się art. 70;

34) w art. 77:

a) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują funkcjonariuszowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”,
- b) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4;
- 35) art. 85 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 85. 1. Minister Spraw Wewnętrznych, w granicach ustalonych w ustawie, określa szczegółowo prawa i obowiązki oraz przebieg służby funkcjonariuszy.
2. Sposób pełnienia służby określają zarządzenia, regulaminy i rozkazy Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;
- 36) w art. 93 w pkt 2 po wyrazie „własne” dodaje się wyrazy „lub małżonka”;
- 37) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznaczają się lokale będące w dyspozycji Ministra Spraw Wewnętrznych lub podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów rządowej administracji ogólnej, stanowiące własność gmin lub zakładów pracy, a także zwalniane przez osoby, które decyzje o przydziale uzyskały z jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.”;
- 38) w art. 95 w ust. 2 wyraz „wypłatania” zastępuje się wyrazami „przyznawania i zwracania”;
- 39) w art. 96 w ust. 2 wyraz „wyплаты” zastępuje się wyrazem „zwracania”;
- 40) w art. 97:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 41) w art. 98 w ust. 2 po wyrazach „przyznawania i” dodaje się wyrazy „zwrotu oraz”;
- 42) w art. 99 w pkt 1 wyrazy „z funduszu mieszkaniowego” zastępuje się wyrazami „, o której mowa w art. 98.”;
- 43) w art. 100:
- a) w ust. 1 w pkt 1 wyraz „albo” zastępuje się przecinkiem,
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „z funduszu mieszkaniowego”;
- 44) w art. 101:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministrem Finansów, określa warunki najmu lokali mieszkalnych znajdujących się w budynkach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, a także zasady obliczania czynszu najmu za te lokale.”,
- b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. W sprawach spornych wynikających ze stosunku najmu lokali, o których mowa w ust. 2, rozstrzygają sądy powszechne.
5. Przydział i opróżnianie mieszkań oraz załatwianie spraw, o których mowa w art. 95, 96 i 98, następuje w formie decyzji administracyjnej.”;
- 45) w art. 112 w ust. 1 w pkt 4 wyraz „powierzonych” zastępuje się wyrazem „zleconych”;
- 46) w art. 113:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w Straży Granicznej po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub innej służby, w czasie której otrzymał taki zasiłek.”;
- 47) art. 114 i 115 otrzymują brzmienie:
- „Art. 114. 1. Funkcjonariuszowi mogą być przyznawane nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi na warunkach określonych, w drodze zarządzenia, przez Ministra Spraw Wewnętrznych.
2. Wysokość funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy określa Minister Spraw Wewnętrznych w po-

rozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 115. 1. Funkcjonariuszowi przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

po 20 latach służby — 75%,
po 25 latach służby — 100%,
po 30 latach służby — 150%,
po 35 latach służby — 200%,
po 40 latach służby — 300%

miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Okresy wliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz zasady jej obliczania i wypłacania określa Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.”;

48) w art. 116 w ust. 1 wyraz „powierzonych” zastępuje się wyrazem „zleconych”, a wyrazy „funkcjonariusz może otrzymać” zastępuje się wyrazami „funkcjonariusz otrzymuje”;

49) w art. 118 w ust. 1:

a) wyrazy „oraz ust. 2 pkt 1 i 3—5” zastępuje się wyrazami „oraz ust. 2 pkt 1, 3—7”,

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nie wykorzystane w danym roku świadczenia pieniężne przysługujące stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 77 ust. 4.”;

50) w art. 121 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie art. 45 ust. 2 pkt 5 i 7, który z powodu nadal trwającej choroby nie może podjąć zatrudnienia, wypłaca się co miesiąc świadczenia pieniężne określone w ust. 1 przez okres choroby, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy, chyba że wcześniej komisja lekarska wyda orzeczenie o inwalidztwie stanowiące podstawę do ustalenia prawa do renty inwalidzkiej.”;

51) w art. 136 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi mogą być wymierzane kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,

3) surowa nagana,

4) nagana z ostrzeżeniem,

5) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku,

6) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe,

7) obniżenie stopnia,

8) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby,

9) wydalenie ze służby.”;

52) w art. 137 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, przedawnienie karalności dyscyplinarnej następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.”;

53) art. 143 otrzymuje brzmienie:

„Art. 143. Szczegółową organizację sądów honorowych, ich właściwość oraz zasady stosowanych przez sądy honorowe środków wychowawczych, określa Komendant Główny Straży Granicznej w porozumieniu ze związkami zawodowymi funkcjonariuszy Straży Granicznej.”;

54) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu:

„Art. 146a. Nie popełnia przestępstwa, kto wykonuje czynności określone w art. 9e ust. 1.”;

55) po art. 147 dodaje się art. 147a w brzmieniu:

„Art. 147a. 1. Kto odbywając służbę kandydacką w Straży Granicznej uporczywie nie wykonuje poleceń w sprawach służbowych,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto odbywając służbę kandydacką w Straży Granicznej samowolnie opuszcza wyznaczone miejsce wykonywania obowiązków służbowych na czas powyżej czternastu dni kalendarzowych lub przez taki czas samowolnie poza nim pozostaje,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

3. Kto odbywając służbę kandydacką w Straży Granicznej opuszcza wyznaczone miejsce wykonywania obowiązków służbowych na czas powyżej dwóch dni kalendarzowych lub przez taki czas samowolnie poza nim pozostaje,

podlega karze pozbawienia wolności do roku.

4. Kto odbywając służbę kandydacką w Straży Granicznej w celu trwałego uchylenia się od służby opuszcza wyznaczone miejsce wykonywania obowiązków służbowych lub w takim celu poza nim pozostaje,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.”;

56) w art. 153:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusze w służbie kandydackiej mogą pełnić służbę graniczną, prowadzić działania graniczne i wykonywać czynności administracyjno-porządkowe. Funkcjonariusze ci pełnią służbę w systemie skoszarowanym.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy rozdziałów 8, 10, 11, 13 i 14, dotyczące funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej, stosuje się również do funkcjonariuszy w służbie kandydackiej, z wyjątkiem przepisów art. 72, 86, 87 ust. 4, art. 112, 117, 118 i 119 ust. 4 oraz art. 124 i 142.”;

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej przysługuje w okresie tej służby prawo do płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze łącznie 30 dni kalendarzowych.

7. Minister Spraw Wewnętrznych określa organizację służby w systemie skoszarowanym oraz sposób jej pełnienia.”;

57) art. 154 otrzymuje brzmienie:

„Art. 154. 1. Osobne kwatery stałe pozostające w dyspozycji Ministra Spraw Wewnętrznych lub podległych mu organów, przydzielone żołnierzom zawodowym Wojsk Ochrony Pogranicza, którzy zostali przyjęci do służby

w Straży Granicznej, stają się, z mocy prawa, lokalami mieszkalnymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Jeżeli norma zaludnienia przydzielonej osobnej kwatery stałej, o której mowa w ust. 1, jest wyższa od normy zaludnienia przysługującej osobie wymienionej w ust. 1 jako funkcjonariuszowi, osoba ta zachowuje prawo do tej normy w zajmowanym dotychczas lokalu mieszkalnym.

3. Uprawnienia nabyte na podstawie ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz.U. z 1992 r. Nr 5, poz. 19 i z 1994 r. Nr 10, poz. 36) przez żołnierzy zawodowych Wojsk Ochrony Pogranicza, którzy zostali przyjęci do służby w Straży Granicznej, stają się, z mocy prawa, uprawnieniami mieszkaniowymi funkcjonariuszy Straży Granicznej w rozumieniu niniejszej ustawy.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się także do osób, o których mowa w ust. 1, jeżeli osoby te uzyskały policyjne zaopatrzenie emerytalne.

5. W stosunku do funkcjonariuszy, którzy poprzednio byli żołnierzami zawodowymi i otrzymali osobne kwatery stałe, z zastrzeżeniem ust. 1—4, stosuje się przepisy o zakwaterowaniu sił zbrojnych w zakresie sprzedaży osobnych kwater stałych.”

Art. 5. W ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114) w art. 70 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej, mogą określać odmiennie od przepisów ust. 2—5 oraz art. 71 uprawnienia kierowców do kierowania pojazdami Policji i Straży Granicznej oraz kierowców w czynnej służbie wojskowej do kierowania pojazdami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”

Art. 6. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1986 r. — Prawo atomowe (Dz. U. Nr 12, poz. 70, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1991 r. Nr 8, poz. 28 oraz z 1994 r. Nr 90, poz. 418) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Państwowej Agencji Atomistyki, zwany dalej „Prezesem Agencji”, może określić szczegółowe wymagania oraz warunki bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, dotyczące poszczególnych rodzajów działalności związanej z wykorzystaniem energii atomowej i źródeł promieniowania jonizującego.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prezes Agencji może określić wypadki, w których działalność związana ze źródłami promieniowania jonizującego nie wymaga zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.”;

2) tytuł rozdziału 11 otrzymuje brzmienie: „Przepisy karne”;

3) po art. 61 dodaje się nowy art. 62 w brzmieniu:

„Art. 62. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia wytwarza, przetwarza, wprowadza do obrotu, przewozi, posiada lub stosuje materiały jądrowe, źródła lub odpady promieniotwórcze albo je porzuca, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10 i grzywny.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, orzeka się przepadek przedmiotów przestępstwa, choćby nie były własnością sprawcy.”;

4) dotychczasowy art. 62 oznacza się jako art. 62a i w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom podejmuje działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—9 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 pkt 2, albo dokonuje przywozu lub wywozu, o których mowa w art. 6 ust. 2, albo zatrudnia pracowników bez uprawnień, kwalifikacji lub umiejętności określonych w przepisach o bezpieczeństwie jądrowym i ochronie radiologicznej.”,

Art. 7. W ustawie z dnia 19 listopada 1987 r. o dozorcze technicznym (Dz.U. Nr 36, poz. 202) w art. 28 w ust. 3 dodaje się na końcu wyrazy „i w Straży Granicznej”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368) w art. 19 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zwolnienia ze służby funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa, gdy wymaga tego ważny interes służby,”.

Art. 9. Minister Spraw Wewnętrznych zorganizuje policję sądową w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 10. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy.

Art. 11. Minister Spraw Wewnętrznych ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze obwieszczenia, jednolite teksty ustaw:

1) z dnia 6 kwietnia 1990 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych,

2) z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,

3) z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa,

4) z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,

z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy i ustaw ogłoszonych przed dniem wydania tekstu jednolitego.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*